

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 16. dubna 2024 v senátě složeném z předsedy JUDr. Aleše Holíka a soudkyň JUDr. Brigity Košinové a Mgr. Daniely Jeřábkové o odvolání obžalovaného [REDACTED], narozeného [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], pro doručování [REDACTED], proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 30. ledna 2024, č. j. 2 T 173/2023-191,

takto:

*Z podnětu odvolání obžalovaného [REDACTED] se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu **zrušuje** ve výroku o trestu uloženém tomuto obžalovanému a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se [REDACTED] podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku **ukládá** trest odnětí svobody v trvání **2 (dvou) let**.*

*Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu **zařazuje do věznice s ostrahou**.*

*V ostatních výrocích zůstává napadený rozsudek **nezměněn**.*

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byli obžalovaní [REDACTED] a [REDACTED] odsouzeni pro zločin loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku. Toho se podle výroku rozsudku dopustili tím, že dne [REDACTED]. 2023 v době od 21:45 hodin do 22:00 hodin ve venkovních prostorách vedle restaurace [REDACTED] na [REDACTED] v [REDACTED], jako fanoušci [REDACTED] klubu [REDACTED] společně přistoupili k fanouškovi [REDACTED] klubu [REDACTED] – poškozenému [REDACTED], narozenému [REDACTED], kterého [REDACTED] bez jakéhokoli předchozího

varování udeřil pěstí do levé tváře a současně mu strhl "██████████" šálu, kterou měl poškozený omotanou kolem levého zápěstí, následně na něho oba začali křičet, aby si sundal a dal jim svoji mikinu s nápisem ██████████ s tím, že pokud tak neučiní, tak dostane do držky, čehož se poškozený obával a ze strachu si tak mikinu svlékl a předal ji jim, poté poškozeného vyzvali, aby si sundal ██████████ tričko a dal jim ho, jinak dostane do huby, což poškozený udělal, čímž poškozenému ██████████, narozenému ██████████, způsobili škodu v celkové hodnotě cca ██████████ Kč.

2. Obžalovanému ██████████ byl za uvedený zločin loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání tří let, pro jehož výkon byl zařazen podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou. Obžalovanému ██████████ byl uložen trest odnětí svobody v trvání tří let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu pěti let spolu s povinností ve zkušební době uhradit poškozenému škodu způsobenou trestnou činností. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byli oba obžalovaní zavázáni společně a nerozdílně zaplatit na náhradu škody poškozenému ██████████ k rukám jeho zákonného zástupce ██████████ částku ██████████ Kč.
3. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný ██████████ ihned po jeho vyhlášení odvolání zaměřené do všech výroků, které se ho dotýkaly. Především vytkl okresnímu soudu, že osobně u hlavního líčení nevyslechl poškozeného ██████████. I když dosud jmenovaný nedovršil 18 let věku, blíží se dosažení ██████████ let a svou povahou nejde o trestnou činnost, u které by bylo nepředvolání poškozeného pochopitelné jako u trestných činů znásilnění nebo pohlavního zneužití. Poškozený měří 195 cm a váží kolem 130 kg, spolu se skalními příznivci klubu ██████████ jezdí na zápasové výjezdy a ██████████ na stadionu sleduje v kotli těchto fanoušků, kde bývají i vyhrocené situace. Na sobě mívá ██████████ oblečení s nápisy „██████████“, smrtku, či nápis „██████████“. Poškozený tedy není žádná submisivní osoba, která by mohla být účastí u hlavního líčení traumatizována. Z výpovědí svědků ostatně vyplynulo, že se s některými osobně zná.
4. Obžalovaný ██████████ se postupem soudu cítí poškozen na svých právech, neboť nemohl přímo klást poškozenému ██████████ otázky, např. proč ho nepoznal pár minut po incidentu, ale označil ho až při rekognici po více než sedmi měsících. Soud ani nemohl sledovat výpověď poškozeného in natura z pohledu, jak věrohodně odpovídal na otázky obhajoby. Pokud právě jeho osobu označoval za zcela věrohodného, bylo namístě, aby poškozený svou věrohodnost osobně u soudu prokázal. Poškozený byl vyslechnut v době, kdy obžalovaní ještě nevypovídali, a nemohly mu být kladeny některé otázky, které vyplynuly až z jejich následných výpovědí. Vyslechnut byl ještě před nesmyslnou rekognicí, kdy mu rovněž nemohly být pokládány otázky, proč na místě, za přítomnosti policejní hlídky, obžalovaného ██████████ nepoznal, ale při rekognici později ano. Jde přitom o prakticky jediný důkaz, který má usvědčovat obžalovaného ██████████ a bez jeho osobního výslechu u hlavního líčení je obžalovaný zkrácen na svých ústavně zaručených právech. Podle něj tak došlo i k porušení kontradiktorního charakteru trestního řízení.
5. Pokud okresní soud hodnotil výpověď poškozeného, šlo o hodnocení výlučně v neprospěch obžalovaného ██████████. Sám okresní soud připomínal, že výpověď podaná v co nejkratším odstupu od události nese rysy větší věrohodnosti, a nijak se nezamýšlel nad tím, že krátce po incidentu, kdy za přítomnosti policejní hlídky a poškozeného byla kontrolována skupina osob, ve které byli obžalovaný ██████████ a svědek ██████████, obžalovaný na výslovný dotaz policie nikoho z nich neoznačil. Není pak důvod označovat za nevěrohodného obžalovaného ██████████ s argumentací, že v přípravném řízení nevypovídal, když pouze využil své zákonné právo, a tento postup kontrastuje s hodnocením výpovědi poškozeného, který na místě za přítomnosti policie obžalovaného ██████████ jako útočníka neoznačil.
6. O tom, jak se na místě incidentu obžalovaný ██████████ choval, vypověděl podrobně spoluobžalovaný ██████████ a jednoznačně uvedl, že obžalovaný ██████████ se ničeho nedopustil, naopak ho od jednání

vůči poškozenému odrazoval. Kvůli tomu se také po návratu do restaurace pohádali. Z kamerového záznamu je patrné, že věci z místa incidentu neodnášel obžalovaný [REDACTED], ale vše naopak nesl obžalovaný [REDACTED]. To potvrdili i slyšení svědci. Výpověď obžalovaného [REDACTED] je namísto považovat za pravdivou, on sám se ke spáchání činu doznal a jeho výpověď potvrzuje kamerový záznam i výpovědi svědků o tom, jak mu po příchodu do provozovny obžalovaný [REDACTED] vynadal za to, jak se choval vůči poškozenému.

7. I ve výpovědi poškozeného přitom lze shledat rozpory. Ve vztahu k incidentu uváděl, že ho jeden z útočníků zatáhl za šálu a v ten okamžik dostal pěstí do levé spodní čelisti. Dále uvedl, že mu následně strhl šálu z ruky, a myslí si, že tohoto jednání se dopustili oba. Na doplňující otázky pak uvedl, že nevěděl, kdo konkrétně ho chytil za šálu, kdo konkrétně mu dal pěstí a kdo mu šálu sebral. Nevěděl přesně, jak to bylo se šálou, uváděl, že ho za ni tahali zezadu. Je zřejmé, že si nebyl jistý a na základě jeho výpovědi nelze dospět k jednoznačnému závěru o jakémkoli protiprávním jednání obžalovaného [REDACTED]. Nikoli nestranné hodnocení se odráží i v závěru soudu, že poškozený nikoho neprovokoval a nečinil žádná gesta. V této souvislosti připomíná obžalovaný nápis [REDACTED]“ na oblečení poškozeného, kterým se prezentoval na veřejnosti. Z použití takového hanlivého nápisu lze něco dovozovat i o osobě samotného poškozeného. Výpovědi svědků okresní soud bagatelizoval s tím, že nikdo z nich nebyl před restaurací osobně přítomen, zcela pominul výpověď spoluobžalovaného [REDACTED]. Rozpor shledává soud v důvodech odchodu obžalovaného [REDACTED] z restaurace, nicméně obžalovaný [REDACTED] nemohl vědět, co tam jde obžalovaný [REDACTED] dělat, sám se jen domníval, že si jde zakouřit. Uvedené svědčí spíše o tom, že se mezi sebou obžalovaní nedomlouvali, jak budou vypovídat.
8. Okresní soud argumentuje tím, že je nelogické, aby byl obžalovaný [REDACTED] natolik starostlivý, že by chtěl varovat poškozeného před něčím, co by se mu mohlo stát na ulici. Obžalovaný [REDACTED] ovšem věděl, že poškozený se zná se svědkem [REDACTED], všichni viděli, jak se poškozený předvádí s nápisem „[REDACTED]“, což by bylo provokací samo o sobě. Není tedy nelogické, že při vědomí, že sám je v podmínce a nechce být u žádných problémů, mohl chtít obžalovaný poškozeného varovat, aby se raději zpět nevracel. Okresní soud ve výpovědi obžalovaného [REDACTED] vyhledává uměle zdánlivý rozpor, aby ji mohl znevěrohodnit, a pokud se výpovědi svědků [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] o tom, že na ně poškozený dělal gesta, až nápadně shodují, používá i tento argument pro jejich zpochybnění.
9. Sama rekonice provedena v přípravném řízení postrádá jakýkoliv racionální smysl, neboť poškozený většinu příznivců [REDACTED] v provozovně znal a věděl, že jde o příznivce odvěkého rivala. Provedení rekonice tedy postrádalo smysl, poznávané osoby ani nebyly typově stejné a rekonice byla prováděna po více než sedmi měsících od události. Obžalovaného [REDACTED] ostatně viděl poškozený při policejní kontrole a následně i na fotkách, i tak jej označil jen s pravděpodobností 80%. Obžalovaný je tedy přesvědčen, že okresní soud rozhodoval jen na podkladě zcela jednostranného hodnocení provedených důkazů, kdy jediným důkazem je rekonice provedená po více než sedmi měsících. Své rozhodnutí založil pouze na výpovědi poškozeného, který ani nebyl u soudu osobně slyšen, a to v situaci, kdy byl tento důkaz v přímém rozporu se všemi důkazy dalšími, jak výpovědi spoluobžalovaného [REDACTED], tak i několika svědků. Poškozený je vysoký, urostlý, robustní muž, příznivec [REDACTED], provokující gesty a veřejně viditelným nápisem hlásajícím smrt druhému klubu. Přesto je pokládán za naprosto věrohodného svědka, i když je údajně nezpůsobilý k ústnímu výslechu před soudem.
10. Za této situace podle obžalovaného nebyla jeho vina bez pochybností prokázána. Navrhl proto, aby soud postupoval v pochybnostech v jeho prospěch, zrušil napadený rozsudek v celém rozsahu a poté jej zprostil obžaloby. Výhrady vznesl i vůči uloženému trestu a poukázal na to, že od podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody se snaží vést řádný život a stará se o svou starou nemocnou babičku. Nyní je rozhodnutý vést spořádaný život a uložený trest pokládá za nepřiměřeně přísný.

11. Intervenující státní zástupce navrhl odvolání jako nedůvodné zamítnout. Podle něj postupoval okresní soud v souladu s procesními předpisy, stran výsledku mladistvého svědka šlo o postup souladný s § 102 tr. řádu a s obsahem důkazů se náležitým způsobem okresní soud vypořádal. To, že na místě incidentu s poškozeným byli přítomni právě obžalovaný [REDAKCE] i spoluobžalovaný [REDAKCE], vyplývá jasně z provedených důkazů i kamerových záznamů. Zákonným způsobem byla provedena i rekognice, při které poškozený označil obžalovaného [REDAKCE] jako jednoho z útočníků. Pokud se obžalovaný činu dopustil ve zkušební době podmíněného propuštění a ve zkušební době podmíněného odsouzení v další trestní věci, jeví se jako přiměřený i uložený trest. Navrhl proto odvolání jako nedůvodné zamítnout.
12. Z podnětu odvolání obžalovaného [REDAKCE] přezkoumal odvolací soud ve smyslu § 254 tr. řádu celou část rozsudku týkající se tohoto obžalovaného, jakož i správnost postupu řízení, které vydání rozsudku předcházelo. Dospěl poté k závěru, že okresní soud během řízení respektoval právo obžalovaného na obhajobu, umožnil mu, aby se k věci náležitě vyjádřil, aby se vyjadřoval k jednotlivým důkazům a navrhoval případně důkazy na svoji obhajobu. Náležitým způsobem zdůvodnil i to, proč se rozhodl osobně nevyslýchat poškozeného [REDAKCE], ale proč pouze přečetl výpověď tohoto nezletilého svědka z přípravného řízení. Ani podle odvolacího soudu nelze dovodit, že by postupem soudu mělo dojít k porušení ústavně chráněných práv obžalovaného a porušení zásady kontradiktornosti řízení.
13. V průběhu přípravného řízení byl sepsán úřední záznam o podání vysvětlení ze strany [REDAKCE], nicméně po shromáždění potřebných důkazů dala státní zástupkyně pokyn k tomu, aby byl ještě v přípravném řízení nezletilý [REDAKCE] vyslechnut jako svědek a aby s ním byla provedena rekognice k označení pachatelů. Následně byl [REDAKCE] ještě v přípravném řízení vyslechnut jako svědek za účasti obhájců obou obžalovaných a pracovníce orgánu sociálně-právní ochrany dětí a obhájci mohli položit svědkovi otázky, na které jmenovaný odpovídal. To, že se obžalovaní rozhodli v přípravném řízení nevypovídat, není možné v souvislosti s výslechem svědka hodnotit jako omezení práva obhajoby. Obhájci se mohli s obžalovanými před plánovaným výslechem svědka poradit a formulovat otázky dostatečně široce i bez ohledu na skutečnost, že se obžalovaní rozhodli k věci vypovídat až před soudem po podání obžaloby.
14. Výhrady týkající se skutečnosti, že poškozený za přítomnosti přivolané policejní hlídky neoznačil krátce po události obžalovaného [REDAKCE] jako útočníka, a připomínky týkající se rekognice provedené až se značným odstupem od události, nelze ani podle odvolacího soudu považovat za námítky, které by přesvědčivě zpochybnily přítomnost obžalovaného [REDAKCE] na místě incidentu s poškozeným. Ten jednoznačně uvedl, že po odchodu z restaurace ho dostihli dva muži, které rámcově popsal, jeden z nich měl být silnější, což odpovídá podobě obžalovaného [REDAKCE], a při výslechu svědek [REDAKCE] podrobně popsal, jakým způsobem se k němu chovali, jak vůči němu bylo použito násilí a jak se posléze útočníci zmocnili jeho oblečení s nápisy či znaky [REDAKCE] klubu [REDAKCE].
15. To, že do blízkosti poškozeného po jeho odchodu z restaurace se dostali právě obžalovaný [REDAKCE] a [REDAKCE], lze pokládat za zcela spolehlivě prokázané, v tomto směru vyznívají totiž všechny důkazy naprosto shodně. Z kamerových záznamů je patrné, a potvrzují to i jednotlivé výpovědi, že po odchodu poškozeného, který si v provozovně zakoupil jídlo a odešel s ním ven, směrem za ním odešel nejprve obžalovaný [REDAKCE] a za ním obžalovaný [REDAKCE]. Oba obžalovaní také připouštějí, že se dostali do blízkosti poškozeného, a kromě nich se v době útoku na poškozeného, při kterém přišel o oblečení s klubovými znaky, nikdo jiný poblíž nenacházel. Za této situace nevznikají žádné pochyby o tom, že dvě osoby, které se v době útoku na poškozeného nacházely v jeho blízkosti, byli právě obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE]. Výhrady upozorňující na to, že po přivolání policie poškozený obžalovaného [REDAKCE] neoznačil a údajné nedostatky rekognice provedené po více než půl roce, jsou tak z pohledu prokazování přítomnosti obžalovaného [REDAKCE] na místě události vcelku nepodstatné. V dané situaci lze tak pokládat za zcela spolehlivě prokázané,

že v době útoku na poškozené se u něj nacházeli pouze obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE]. Obžalovaný [REDAKCE] přitom útok na poškozeného doznává, zatímco obžalovaný [REDAKCE] tvrdí, že se na něm nějak nepodílel a pouze útoku obžalovaného [REDAKCE] přihlížel. Poškozený ale zcela jednoznačně vypověděl, že na něj útočili oba přítomní muži a podrobně popsal, jak celý útok vůči němu měl probíhat.

16. V případě obžalovaného [REDAKCE] jde přitom o osobu, která se už v minulosti opakovaně dopouštěla napadání různých poškozených, nejde tedy o jednání, které by se vymykalo jeho chování dřívějšímu. Obžalovaný [REDAKCE] byl také tím, kdo jako první vyběhl z restaurace za poškozeným, a okresní soud logicky zpochybnil obhajobu tohoto obžalovaného, že chtěl pouze poškozeného slovně varovat a že chtěl zabránit vzniku nějakého případného incidentu. Kromě obžalovaného [REDAKCE] nebyl z dalších svědků nikdo jiný na samotném místě napadení poškozeného přítomen a ani z nějaké výměny názorů mezi obžalovaným [REDAKCE] a obžalovaným [REDAKCE] není možné vyvodit přesný průběh toho, co se venku předtím odehrálo.
17. S ohledem na tuto důkazní situaci tak okresní soud mohl vycházet především z výpovědi poškozeného, který jednoznačně a nepochybně popsal, že byl napaden nikoliv jedním, ale dvěma muži, kteří se oba aktivně účastnili útoku na poškozeného, při němž proti němu bylo použito násilí i pohrůžka násilí, a tímto způsobem byl jmenovaný donucen vydat oblečení s klubovým označením. Pokud za této situace okresní soud dovodil, že se obžalovaný jako spolupachatel podílel na provedení loupeže vůči poškozenému a že se tedy dopustil zločinu ve smyslu § 173 odst. 1 tr. zákoníku, jeví se tento závěr jako přesvědčivý a dostatečným způsobem odůvodněný i bez toho, že by bylo nezbytné vyslyšet osobně u hlavního líčení samotného poškozeného.
18. Odvolací soud tedy neshledal důvody ke zrušení či změně výroku o vině a zabýval se poté i přezkoumáním zákonnosti a odůvodněnosti výroku o uloženém trestu. V případě obžalovaného [REDAKCE] není možné pomíjet, že jde o pachatele, který byl soudem vícekrát projednáván jednak pro majetkovou trestnou činnost, ale opakovaně i pro fyzické napadání jiných osob. Nyní posuzovaného jednání se měl dopustit nedlouho poté, kdy byl dne [REDAKCE] 2022 podmíněně propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody, resp. výkonu trestního opatření, které mu bylo uloženo ještě jako mladistvému, kdy byla stanovena zkušební doba pěti let a zároveň nad jeho chováním vysloven dohled a uložena povinnost, aby ve zkušební době podle svých sil nahradil škodu způsobenou trestným činem. Vedle toho se ovšem nacházel i ve zkušební době podmíněného odsouzení vysloveného rozsudkem Okresního soudu v Chrudimi ze dne 26. 5. 2021, jímž byl odsouzen za přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku a přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, když ve dvou případech krátce po sobě fyzicky napadl jinou osobu. Pokud se tedy obžalovaný dopustil násilného trestného činu ve zkušební době podmíněného propuštění i ve zkušební době podmíněného odsouzení a jeho předchozí trestná činnost se rovněž týkala fyzického napadání jiných osob, pak i podle odvolacího soudu nebylo možné účinně působit na obžalovaného jiným trestem než nepodmíněným trestem odnětí svobody.
19. Přesto odvolací soud zvažoval, zda výměra trestu v trvání tří let, byť jde o trest uložený jen mírně nad spodní hranici trestní sazby, není trestem nepřiměřeně přísným. V úvahu vzal skutečnost, že druhý z pachatelů byl postižen jen podmíněně odloženým trestem odnětí svobody, byť ve prospěch obžalovaného [REDAKCE] hodnotil okresní soud prohlášení viny i menší počet záznamů v opise rejstříku trestů. I s přihlédnutím k motivaci trestné činnosti, kterou nebylo obohacení obžalovaných, ale odnětí věcí s klubovými odznaky (ve spojení s rivalitou mezi [REDAKCE] kluby) dovodil odvolací soud, že obžalovanému [REDAKCE] lze uložit jako dostačující nepodmíněný trest odnětí svobody na samé spodní hranici trestní sazby uvedené v § 173 odst. 1 tr. zákoníku.
20. Z podnětu odvolání tohoto obžalovaného proto odvolací soud zrušil výrok o uloženém trestu a nově obžalovanému [REDAKCE] uložil nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání dvou let, pro

jehož výkon byl opětovně zařazen do věznice s ostrahou za podmínek uvedených v § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. Ve všech dalších výrocích však zůstal napadený rozsudek nezměněn.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obžalovaný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat dovolání. Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Pardubice 16. dubna 2024

JUDr. Aleš Holík v. r.
předseda senátu